

5
Vd.D
1918

560

KDB 1609

OLLA MEJELV

TILLÆGSKONCESSION

FOR

STORBROFOSS TRÆSLIPERI MED FLERE BRUK VED BÆGNA
OG DRAMMENSELVEN

PAA REGULERING AV

VOLDBUFJORDEN I VALDRES.

MEDDELT VED KONGELIG RESOLUTION AV 24DE AUGUST 1917.

Ved kongelig resolution av 24de august 1917 er det bestemt:

- «1. Det tillates i henhold til lov av 4de august 1911 om vasdragreguleringer i industrielt øiemed Storbrofoss Træsliperi med flere bruk ved Bæga og Drammenselven i forbindelse med regulering av Strandefjord og Øiangen i Valdres at foreta en regulering av Voldbufjorden sammesteds i det væsentlige overensstemmende med fremlagt plan og paa de i Arbeidsdepartementets foredrag av 24de august 1917 foreslaaede betingelser.
2. Der fastsættes som gjældende indtil videre reglement for manøvrering av reguleringsdammen for Voldbufjorden overensstemmende med det i ovennævnte foredrag indtagne utkast.»

Betingelser for regulering av Voldbuffjorden.

(Fastsat ved kgl. resol. av 24de august 1917).

1.

Reguleringstilladelsen, der ikke kan overdrages, meddeles for et tidsrum av 60 aar regnet fra 18de august 1916. Ved reguleringstidens utløp er staten berettiget til at kræve reguleringsanlæggene med tilhørende grund og øvrige rettigheter og de av hensyn til reguleringen opførte bygninger og indretninger avstaat til det offentlige uten vederlag.

Spørsmålet om, hvilke bygninger og indretninger der skal ansees opført av hensyn til reguleringen, avgjøres i tvisttilfælde ved skjøn efter lagrettelovens § 23.

Ønsker staten ikke at overta anlæggene, og der heller ikke opnaaes enighet om ny koncession, pligter koncessionshaverne paa egen bekostning og vaagnad at fjerne anlæggene.

Anlæggene kan ikke nedlægges uten statsmyndigheternes samtykke.

Det endelige valg av alternativ for reguleringen meddeles vedkommende regjeringsdepartement inden anlægget paabegyndes.

Valget er bindende saaledes, at det ikke valgte alternativ bortfalder.

Med hensyn til ret for staten til indløsning av anlæggene inden koncessionstiden er utløpet, skal gjælde for denne tilladelse de lovbestemmelser, der maatte bli vedtat av statsmyndighetene ved den forestaaende revision av reguleringsloven. De nærmere bestemmelser om indløsningen fastsettes av Kongen paa grundlag av de eventuelle lovregler.

Dog skal indløsning ikke kunne forlanges, førend 40 — firti — aar er gaat, regnet fra koncessionens datum, eller — i tilfælde — i tilslutning til en ny reguleringslovs bestemmelser — fra et senere tidspunkt.

2.

For den forøkelse av vandkraften, som ved reguleringen tilflyter eiere av vandfald eller bruk i vasdraget, skal disse erlægge følgende aarlige avgifter:

I henhold til lov av 4de august 1911, § 12 a, til de kommuner som Kongen bestemmer kr. 1,00 pr. naturhestekraft, naar og efterhvert som den forøkede vandkraft tages i bruk. Denne avgift blir, naar den reviderte lov om vasdragsreguleringer foreligger, av Arbeidsdepartementet at fastsette overensstemmende med denne lov til indtil kr. 2,00 pr. naturhestekraft.

I henhold til samme lovs § 12 b til staten paa samme maate kr. 1,00 pr. naturhestekraft.

Økningen beregnes med utgangspunkt i vasdragets lavvandføring for reguleringen, d. v. s. den vandføring, som for reguleringen erfaringsmessig har kunnet paaregnes aar om andet i 350 dage av aaret. Hvad der skal ansees som vasdragets lavvandføring avgjøres med bindende virkning av vedkommende regjeringsdepartement efter indstilling fra Vasdragkommissionen.

3.

For den i punkt 2 omhandlede forøkelse av vandkraften skal koncessionshaverne i henhold til forannævnte lovs § 16 erlægge en godtgjørelse en gang for alle til staten av kr. 2,00 for hver ved reguleringen indvunden naturhestekraft. Godtgjørelsen forfalder efterhaanden, som reguleringsanlægget tages i bruk for vedkommende vandfald.

4.

Av den for hvert vandfald eller bruk indvundne økede kraft (beregnet som angit i punkt 2) utover 1 000 naturhesterkæfter skal, efterhvert som utbygning sker, paa forlangende avgives 5 pct. efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement til de kommuner, hvor kraft-anlæggene er beliggende, eller andre interesserte kommuner. Anlægget har ret til at fordre et varsel av mindst 1 aar for hver gang kraften uttages. Kraften skal leveres efter en maksimalpris beregnet paa at dække produksionsomkostningerne med et tillæg av 20 pct. Størrelsen av produksionsomkostningerne, hvori medregnes 6 pct. forrentning av anlægskapitalen, fastsættes ved overenskomst mellem vedkommende departement og anlæggets eiere eller i mangel herav ved lovlig skjøn. Hvis prisen beregnet paa denne maate vil bli uforholdsmæssig høi, kan dog kraften istedet forlanges avgit efter en maksimalpris svarende til den gjængse pris ved bortleie av kraft under lignende forhold. Maksimalprisen fastsættes ved overenskomst mellem vedkommende departement og den, som faar reguleringstilladelse eller i mangel av overenskomst ved lovlig skjøn. Hvis eierne leier ut kraft, og kraften til kommune eller stat kan uttages fra kraftledning til nogen av leietagerne, kan kommunen eller staten i ethvert tilfælde forlange kraften avgit til samme pris og paa samme vilkaar som leiere av lignende kraftmængder under samme forhold. Prisen kan saavel av departementet som av koncessionshaverne forlanges revidert hvert 5te aar. Kraften avgives i den form, hvori den produceres og i den tid, da driften av kraftstationen regelmæssig foregaar. Elektrisk kraft uttages i kraftstationen eller fra fjernledningen efter departementets bestemmelse.

Det forbeholdes likeledes staten ret til paa samme vilkaar i hvilket som helst øiemed at utta andre 5 pct. av den økede kraft over 1 000 naturhesterkæfter.

5.

De fornødne nærmere bestemmelser med hensyn til beregningen av de i punkterne 2 og 3 omhandlede avgifter, dissers erlæggelse og kontrol med vandforbruket samt angaaende avgivelse av kraft blir med bindende virkning for hvert enkelt tilfælde at træffe av vedkommende regjeringsdepartement.

6.

Arbeidet skal paabegyndes inden en frist av 2 aar efter tilladelsens meddelelse og fuldføres inden en yderligere frist av 5 aar.

Ved tidsberegningerne medregnes ikke den tid, som det paa grund av overordentlige tildragelser (vis major) har været umulig at utnytte.

For hver dag nogen av disse frister uten tilladelse meddelt av Kongen maatte oversittes, erlægger koncessionshaverne en løpende mulkt til statskassen av kr. 50,00.

7.

Koncessionshaverne tilpligtes, forinden arbeidet paabegyndes, at forelægge vedkommende departement arbeidstegninger for dammene m. v., saaledes at arbeidet ikke kan iverksættes, forinden planerne av vedkommende departement er approbert. Anlægget skal utføres paa en solid maate. Dets utførelse saavel som dets senere vedlikehold og drift undergives offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anlæggets eiere.

8.

I tilfælde av at departementet finder det paakrævet, pligter eierne at stille til raadighet for det offentlige sundhetsvæsen uten godtgjørelse et for øiemedet tjenlig isolationslokale med fornødent utstyr, beregnet paa et saa stort antal patienter, som departementet bestemmer.

9.

Saafermt særskilt politiopsyn i anledning av arbeidets utførelse av amtmanden findes nødvendig, pligter eierne endvidere at utrede utgifterne herved.

10.

Arbeidet blir saavidt mulig at utføre ved norske funktionærer og arbeidere. Norsk arbeide og norsk materiel blir likeledes at anvende, forsaavidt det kan erholdes like godt, tilstrækkelig hurtig og til en pris, der ikke med mere end 10 — ti — procent overstiger den pris, hvortil materiel kan erholdes fra utlandet.

Vedkommende departement kan tilstede undtagelser fra disse regler, naar særegne hensyn gjør det paakrævet.

For hver dag som en person i strid med foranstaaende bestemmelser er i koncessionshavernes tjeneste, erlægges til statskassen en løpende mulkt stor kr. 50,00.

For overtrædelse av bestemmelsen om anvendelse av norsk arbeide og norsk materiel erligger koncessionshaverne for hver gang en bot til statskassen av indtil 15 pct. av værdien efter departementets bestemmelse.

Twist angaaende bestemmelsen om anvendelse av norsk arbeide og norsk materiel avgjøres av departementet.

11.

Reguleringsdammen blir at manøvrere efter reglement utfærdiget av Kongen. Til at forestaa manøvreringen antages norske statsborgere, som godtages av vedkommende regjeringsdepartement.

Ekspropriationsforretningerne kan ikke paabegyndes, forinden manøvreringsreglement er fastsat.

Saasnart der iverksettes utbygning av noget fald mellem Øiangen og Strandefjord, kan departementet forlange, at Øiangen og Voldbufjorden reguleres med dettes (disses) tarv for øie. Indtil denne tid kan reguleringen utføres til fordel for faldene nedenfor Strandefjord, dog saaledes, at der til enhver tid slippes en vandføring, som mindst tilsvarende nuværende minimalvandføring, og saaledes, at de hittidige flømvandføringer ikke forøkes.

Om nogen maatte forlange det, skal der fra Øiangen slippes mindst 1,5 m.³ pr. sek. og fra Voldbufjorden mindst 2,5 m.³ pr. sek.

Forsaavidt dammen manøvreres i strid med reglementet, kan koncessionshaverne paalægges en bot til statskassen av indtil kr. 5 000,00 for hver gang efter departementets nærmere bestemmelse.

12.

Reguleringsanlæggenes eiere skal efter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrologiske iagttagelser, som i det offentliges interesse findes paakrævet, og stille det herved indvundne materiale til disposition for det offentlige. De tillatte opdæmningshøider og de tillatte laveste tapningsgrænser skal betegnes ved faste og tydelige vandstandsmerker.

13.

Eierne skal, uten vederlag for de utførte anlæg, finde sig i enhver yderligere regulering i vedkommende vasdrag, som ikke forringer den tillatte regulerings effekt, og vederlagsfrit avgi fornødent driftsvand til mulige senere kanalanlæg for statens regning.

14.

Ved damanlæggene skal der tillates truffet de fornødne militære foranstaltninger for sprængning i krigstilfælde, uten at anlæggenes eiere har krav paa godtgjørelse eller erstatning for de derav følgende ulemper eller indskrænkninger med hensyn til anlæggene eller deres benyttelse, likesom anlæggenes eiere uten godtgjørelse maa finde sig i den bruk av anlæggene, som sker i krigsøiemed.

15.

Eierne pligter at tilstille Norges Geografiske Opmaaling kopier av sine originalkarter med oplysning om, hvordan maalingerne er foretat, og om de er tilknyttet landets trigonometriske net.

16.

Reguleringsanlæggenes eiere tilpligtes at træffe saadanne anordninger ved anlæggene og i tilfælde i vasdraget nedenfor disse samt at avgi vand i saadan utstrækning, at den almindelige fløtning besværes saa litet som mulig ved reguleringen. Spørsmålet om, hvilke forfœininger der i henhold hertil blir at træffe avgjøres i tvisttilfælde ved skjøn.

Omkostningerne ved underskjønnet bæres av reguleringsanlæggenes eiere.

Hvilken av parterne, der har at bære omkostningerne ved overskjøn, avgjøres av skjønnsretten.

Skade eller ulempe for fløtningen, der ikke paa denne maate avhjelpes, blir at erstatte de fløtningsberettigede overensstemmende med reguleringslovens § 15.

17.

Koncessionshaverne tilpligtes paa departementets forlangende at stille reguleringsanlæggene tilhørende veier og broer til fri avbenyttelse for almenheten. Tvist avgjøres av departementet.

18.

Reguleringsanlæggenes eiere skal utføre de foranstaltninger, som amtsveistyret finder nødvendig for saavidt mulig at avhjelpe skade og ulempe, som for almenheten maatte opstaa paa is- og vinterveier.

Amtsveistyrets bestemmelse kan indankes for departementet.

19.

Departementet kan under særlige omstændigheter meddele vandfalds- eller brukseier, som ikke er medeier i reguleringsanlæggene, tilladelse til at benytte det ved reguleringen tilveiebragte driftsvand, mot at han til reguleringsanlæggenes eiere erlægger en aarlig godtgjørelse, som i tvisttilfælde fastsættes av departementet efter indstilling av Vasdragkommissionen.

20.

For opfyldelsen av de forpligtelser, som ved anlæggene eller disses drift paadrages likeoverfor andre, saavel som for overholdelsen av de i tilladelsen opstillede betingelser, skal koncessionshaverne stille sikkerhet for et beløp av indtil kr. 10 000,00 efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

21.

Tilladelsen blir at tinglyse inden de tinglag, hvor reguleringsanlæggene er beliggende.

Til sikkerhet for de forpligtelser, som i henhold til nærværende tilladelse maatte paa hvile eiendommer eller bruk i vasdraget, blir derhos at foreta tinglysning til anførsel paa vedkommende eiendommers folier i panteregistret.

22.

Saafernt det ved kongelig resolution av 13de juni 1908 approberte reglement for benyttelse av reguleringsdammen for Sperillen ændres derhen, at vandstanden nedenfor slusen skal holdes oppe paa 2,95 m. bare saa længe vandstanden ovenfor slusen er paa 4,35 m. eller derover, er koncessionshaverne forpligtet til paa egen bekostning at sænke øvre slusetærskel og indløpet til sammen 1,10 m. og utføre de dermed samhørende arbeider.

23.

Koncessionshaverne underkaster sig de bestemmelser, som til kontrol med foranstaaende betingelsers overholdelse maatte bli truffet av vedkommende departement.

Utgifterne med kontrollen bæres av koncessionshaverne.

24.

Koncessionshaverne pligter at finde sig i, at skjønsretten, naar vedkommende grundeier samtykker deri, bestemmer at ekspropriationserstatningen helt eller delvis ikke utbetales kontant, men at 5 pct. rente av skjønsbeløpet eller dele derav betales som en aarlig avgift til vedkommende eiendom. Overtar staten i henhold til § 1 reguleringsanlæggene, skal de fastsatte erstatningsbeløp indbetales i statskassen, der overensstemmende med den da gjældende lovgivning ordner forholdet til grundeierne. Er grundeierens samtykke engang git, kan det alene ophæves med Arbeidsdepartementets samtykke, i hvilket tilfælde koncessionshaverne er pliktig at utbetale erstatningen kontant.

Reglement

for manøvrering av reguleringsdam i Voldbufjorden.

(Fastsat ved kgl. resol. av 24de august 1917).

1.

Til dammens regulering ansættes en damvogter, som skal være norsk statsborger og godkjendes av vedkommende regjeringsdepartement. Hans bolig skal være mest mulig bekvemt beliggende for tilsyn med dammen, og han maa ha saa let adgang til telefon, som mulig. Departementet kan bestemme, at damvogteren skal ha telefon i sin bolig.

2.

Høieste reguleringshøide er cote 9,0
Laveste —>— » » 6,0

Samlet tappehøide 3,0 m.

Der er da gaat ut fra, at det paa stedet opsatte fastmerke har cotehøide 10,0.

Høieste og laveste reguleringsgrænse betegnes med faste og tydelige merker.

Saasnart der iverksættes utbygning av noget fald mellem Voldbufjorden og Strandefjorden, kan departementet forlange, at Voldbufjorden reguleres med dette (disses) tarv for øie. De nærmere regler, efter hvilke dette skal ske, blir senere at bestemme. Indtil denne tid kan reguleringen — naar fløtningen er tilendebragt — utføres til fordel for faldene nedenfor Strandefjord, dog saaledes, at der til enhver tid slippes en vandføring, som mindst svarer til nuværende minimumsvandføring, og saaledes, at de hittilværende flomvandføringer ikke forøkes.

Overløp og tappeløp maa ikke hindres av is, tømmer o. l. og dammen maa til enhver tid holdes i god og forsvarlig stand.

3.

Om nogen interessert forlanger det, skal der fra Voldbufjorden slippes mindst 2,5 m.³ pr. sek.

4.

Naar vandstanden om vaaren begynder at stige, kan reguleringsluker og naaleløp stenges litt efter litt, indtil magasinet er fuldt.

5.

Naar magasinet er fyldt til cote 9, aapnes atter naaleløpene, og maa vandstanden i Voldbufjorden ikke overstige cote 9,0 uten at samtlige luker og naaleløp er helt aapne.

I lavvandsperioden om vinteren og indtil vaarflommen antages at indtræde tappes magasinet efter brukseierforeningens nærmere bestemmelser, hvorunder iagttages, at større ujevnheter i tapningen saavidt mulig undgaaes.

6.

I de aar, hvor fløtningen foregaar paa elvestrækningen Voldbufjorden—Strandefjord, har brukseierforeningen paa forlangende av fløtningens vedkommende at gi damvogteren ordre om at slippe det for fløtningen nødvendige vand overensstemmende med de ved overenskomst eller vasdragsskjøn fastsatte bestemmelser.

7.

Mulige tvistigheter angaaende forstaaelsen av reglementet avgjøres av vedkommende regjeringsdepartement.

8.

Forandringer i dette reglement kan kun foretages av Kongen, efterat fløtningens vedkommende, brukseierforeningen og de interesserte kommuner har hat anledning til at uttale sig.